

1 מִנֵּין לְמַתְעֵסֵק בְּקִדְשֵׁים וּשְׁחָטָם בְּלֵי כוּוֹנָה אֵלָא כַּמְתַּעֲסֵק בְּדַבְרִים
 2 אַחֲרֵים, שְׁהוּא פְּסוּל. הַשֵּׁיב לֹו רַב הוּנָא: מְקוּר פְּסוּל זֶה הוּא מִמָּה
 3 שְׁנֵאמַר 'וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבְּקָר לִפְנֵי ה'", אִין הִקְרַבן כִּשְׁר עַד שְׁתָּהָא
 4 הַשְּׁחִיטָה לְשֵׁם בֶּן בְּקָר. וּמְדַרְשָׁה זֹו אָף לְמַדְנָו אֵת דִּינָו שֶׁל רַבִּי
 5 אֶלְעֶזֶר, שֶׁאֵם אִין הַשְּׁחוּט יוֹדֵעַ שְׁהֵם קִדְשֵׁים וְהוּא סוֹבֵר שְׁהֵם חוֹלִין,
 6 שְׁחִיטָתוֹ פְּסוּלָה מִשּׁוּם שְׁהוּא מִתְעַסֵּק.
 7 אָמַר לִיָּה שְׁמוּאֵל לְרַב הוּנָא, דְּרַשָׁה זֹו בְּיַדְיָנָו הִיא וְכַבֵּר יִדְעָנָו מִמְנָה,
 8 אֲךָ אִין מִשּׁוּם רֵאִיָּה אֵיִתָּה לִכְךָ שְׁלִמְצוּהָ יֵשׁ לְשַׁחוּט אֵת הִקְרַבן בְּכוּוֹנָת
 9 שְׁחִיטָה, וְשֵׁאֲלָתִי לִיָּה לְעַכְבַּ מִנֵּין – מִנֵּין לָנוּ שְׁכוּוֹנָה זֹו מֵעַכְבַּת
 10 בַּהֲשֵׁר הִקְרַבן. אָמַר לִיָּה רַב הוּנָא, נֵאמַר בְּשַׁחִיטַת קִדְשֵׁים 'לְרִצּוֹנָבָב
 11 תְּזַבְּחֵהוּ, וּמִשְׁמַעוֹתוֹ לְדַעְתְּכֶם וְזָבְחוּ אֵת הִקְרַבן, כְּלוּמַר מִתּוֹךְ כוּוֹנָה
 12 לְשַׁחִיטָה וְלֹא כַּמְתַּעֲסֵק. וְשֵׁנָה הַכְּתוּב אֵת דִּין מִתְעַסֵּק שְׁתֵּי פַעֲמִים
 13 כְּדִי לְלַמְדָנוּ שְׁהוּא מֵעַכְבַּ.
 14 שְׁנִינָו בְּמִשְׁנָה בְּדַבְרֵי רַבִּי יוֹסֵי: שְׁאִין הַמְּחַשְׁבָּה הוֹלֶכֶת אֵלָא אַחַר
 15 הָעוֹבֵד. הַגְּמָרָא מְבִיאָה תְּנַאִים חוֹלְקִים עַל רַבִּי יוֹסֵי בְּדַבֵּר זֶה:
 16 מִתְּנִיתִין דְּלֹא כִי הָאִי תְּנָא, דְּתִנְיָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעֶזֶר בְּרַבִּי יוֹסֵי,
 17 שְׁמַעְתִּי מִרְבּוּתִי שְׁנֵם הַבְּעֵלִים מְפַלְלִין אֵת הִקְרַבן, וּפּוֹסְלִים אוֹתוֹ
 18 בַּמַּחֲשָׁבָה פִּיגוּל. הִרִי שְׁחוֹלֵק רַבִּי אֶלְעֶזֶר בְּרַבִּי יוֹסֵי עַל רַבִּי יוֹסֵי הַסּוֹבֵר
 19 שֶׁכֵּל דִּינִי מַחֲשָׁבָה שְׁנֵאמְרוּ בְּקִרְבָן אִינֵם תְּלוּיִים אֵלָא בְּדַעַת הָעוֹבֵד,
 20 וְלֹא בְּדַעַת הַבְּעֵלִים.
 21 אָמַר רַבָּא, מֵאִי טַעְמָא דְּרַבִּי אֶלְעֶזֶר בְּרַבִּי יוֹסֵי הַסּוֹבֵר שְׁהַבְּעֵלִים
 22 מְפַגְלִים, מִשּׁוּם דְּאָמַר קְרָא (בְּמִדְבַר טו ד) 'וְהִקְרִיב הַמְּקַרֵּיב קִרְבָּנו'. הִרִי
 23 שְׁקָרָא הַכְּתוּב לְבַעַל הִקְרַבן 'מְקַרֵּיב', וְהִרִי הוּא בְּכֻלָּל מַה שְׁנֵאמַר
 24 בְּפִיגוּל (ויקרא יח) 'וְהִמְקַרֵּיב אֹתוֹ לֹא יִחְשַׁב'.
 25 מְבִיאָה הַגְּמָרָא תְּנַאִים נוֹסְפִים הַסּוֹבְרִים שְׁהַמַּחֲשָׁבָה תְּלוּיָה גַם
 26 בְּבַעֲלִים: אָמַר אַבְיָי, רַבִּי אֶלְעֶזֶר בְּרַבִּי יוֹסֵי, וְרַבִּי אֶלְעֶזֶר, וְרַבִּי
 27 שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעֶזֶר, בּוֹקְהוּ כִּינְיָא לְהוּוּ שְׁאָף כְּשׁוֹה (וּבְבַעֲלִים) מְחַשְׁבַּ
 28 מַחֲשָׁבָה מְסוּיִמָת עַל עֲבוּדָה זֹו, וְזֶה (וְחִבְרִירוֹ) עוֹבֵד אֵת הָעֲבוּדָה מְבַלִּי
 29 לְחִשּׁוֹב בַּהּ מַחֲשָׁבָה זֹו, תְּנִיא מְחַשְׁבָּה, וְחַלָּה מַחֲשָׁבָה הַבְּעֵלִים.
 30 רַבִּי אֶלְעֶזֶר בְּרַבִּי יוֹסֵי אִמַּר כֵּן בְּהָא דְּאָמְרֵן שְׁהַבְּעֵלִים מְפַגְלִים, וְרַבִּי
 31 אֶלְעֶזֶר אִמַּר דִּין זֶה לְעַנְיָן מַחֲשָׁבָה עֲבוּדָה זֹוה, דְּתַנֵּן בְּחוּלִין (גמ),
 32 הַשְּׁחִיטָה בְּחַמַּת חוֹלִין לְצוֹרֵךְ הָעוֹבֵד בּוֹכְבִים שְׁהוּא עַל הַבְּהֵמָה,
 33 שְׁחִיטָתוֹ בְּשֵׁרָה. וְרַבִּי אֶלְעֶזֶר פּוֹסֵל שְׁחִיטָה זֹו, מִשּׁוּם שִׁטָּה
 34 מַחֲשָׁבָה עוֹבֵד כּוֹכְבִים בְּשַׁחִיטָה הִיא לְשֵׁם עֲבוּדַת כּוֹכְבִים, וְעַל כֵּן אָף
 35 כְּשִׁירָאֵל שׁוֹחֲטָה הִרִי הִיא נֹאסְרַת מִשּׁוּם תְּקוּרְבַת עֲבוּדָה זֹוה.
 36 וּמְבִיאָר מְדַבְרֵי שְׁחַלָּה מַחֲשָׁבָה הַבְּעֵלִים עַל הַשְּׁחִיטָה, וְאִפִּילוּ שְׁאִין
 37 הוּא שׁוֹחֲט בְּעַצְמוֹ. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעֶזֶר אִמַּר דִּין זֶה שְׁמוּעִילָה
 38 מַחֲשָׁבָה שֶׁל אָדָם אַחַד כְּלָפִי אָדָם אַחַר, לְעַנְיָן מְלֹאכְתָּה הוֹצֵאָה בְּשַׁבַּת.
 39 (דַּתְנִין) (דְּתַנְיָא) בְּשַׁבַּת (עו), כִּלְלָ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעֶזֶר, כִּלְ
 40 דַּבֵּר שְׁאִין בְּשֵׁר לְהַצְנִיעַ, וְכֵן דַּבֵּר הַכִּשֵׁר לְהַצְנִיעַ אֵלָא שְׁאִין בּו
 41 שִׁיעוּר שְׁמַצְנִיעִין כְּמֹוהוּ, אִם הוֹכֵשֵׁר (נִחְשָׁבֵן) לְדַבֵּר לְאָדָם זֶה
 42 וְהַצְנִיעוּ, וְכֹא אָדָם אַחַר 'וְהוֹצִיאֹו שַׁבַּת, נִתְחַיֵּב מוּצִיא זֶה
 43 בְּמַחֲשָׁבָה שְׁל מְצַנִּיעַ זֶה. שֶׁכֵּן שְׁנִינָו בְּמִשְׁנָה (שם עזא), שְׁאִין חִיבִים עַל
 44 מְלֹאכְתָּה הוֹצֵאָה מִרְשׁוֹת לְרְשׁוֹת בְּשַׁבַּת, אֵלָא עַל דַּבֵּר שְׁהוּא כִּשֵׁר
 45 לְהַצְנִיעַ, כְּלוּמַר דַּבֵּר שִׁישׁ בּו צוֹרֵךְ לְאָדָם, וְכֵן רַק כְּשִׁישׁ בּו שִׁיעוּר
 46 שְׁמַצְנִיעִים כְּמֹוהוּ, כְּלוּמַר כְּמוֹת שִׁישׁ בַּהּ חִשְׁבוֹת לְאָדָם. אֲךָ אִם
 47 הַצְנִיעַ אָדָם דַּבֵּר שְׁאִין דְּרַךְ לְהַצְנִיעוּ, או שִׁיעוּר שְׁאִין דְּרַךְ לְהַצְנִיעוּ,
 48 הִרִי הוּא מַחֲשִׁיב בְּכֵךְ אֵת הַדַּבֵּר, וְאִפִּילוּ שְׁאֵצֵל כֹּל אָדָם אִין הַדַּבֵּר
 49 נִחְשָׁב, מְכַל מְקוּם הוּא נִחְשָׁב אֵצֵל הַמְּצַנִּיעַ לְהַתְחַיֵּב עֲלֵיו מִשּׁוּם
 50 הוֹצֵאָה. וְלִדְעַת הַמְּשַׁנָּה רַק הַמְּצַנִּיעַ עַצְמוֹ חִיב וְלֹא אָדָם אַחַר, אֲבַל
 51 רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעֶזֶר סוֹבֵר שְׁמוּעִילָה מַחֲשָׁבָה הַמְּצַנִּיעַ לְהַחֲשִׁיב אֵת
 52 הַדַּבֵּר לְכֹל אָדָם וְלַחֲיִיב עֲלֵיו מִשּׁוּם הוֹצֵאָה.
 53 הַגְּמָרָא דְּנָה אִינֵם מוֹדִים כֹּל תְּנַאִים אֵלוֹ זֶה לְדַבְרֵי זֶה: תְּרַוּיָהוּ – רַבִּי
 54 אֶלְעֶזֶר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעֶזֶר אֵיִתָּה לְהוּוּ כְּשִׁיטָתוֹ דְּרַבִּי אֶלְעֶזֶר בְּרַבִּי
 55 יוֹסֵי בְּקִדְשֵׁים שְׁמַחֲשָׁבָה הַבְּעֵלִים מְפַגְלָת. שְׁהִרִי הַשְּׁתָּא אִם כְּמַעֲשָׂה
 56 שְׁנַעֲשָׂה מַחוּץ לְעוֹרָה כְּגוֹן עֲבוּדָה זֹוה וְשַׁבַּת שְׁלֹא נֵאמַר בְּהֵם
 57 בְּפִירוּשׁ דִּין מַחֲשָׁבָה, אָמְרִינָן שְׁאָף אִם אָדָם אַחַד עֲשָׂה מַעֲשָׂה וְאָדָם

58 אַחַר חִישַׁב עֲלֵיו הִרִי זֹו מַחֲשָׁבָה, עֲבוּדַת קִדְשֵׁים הַנַּעֲשִׂית בְּפָנִים
 59 הָעוֹרָה שְׁנֵאמַר בַּהּ בְּפִירוּשׁ דִּין מַחֲשָׁבָה מִיְּבַעֲיָא – וְכִי צְרִיךְ לֹמַר
 60 שְׁמוּעִילָה מַחֲשָׁבַת אָדָם אַחַד עַל מַעֲשָׂה שֶׁל אָדָם אַחַר. אֲבַל רַבִּי
 61 אֶלְעֶזֶר בְּרַבִּי יוֹסֵי לִיָּה לְהוּוּ דְּתַרְוּיָהוּ – אִינּוּ מוֹכְרָח לְסוֹבֵר כְּדַבְרֵי
 62 רַבִּי אֶלְעֶזֶר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעֶזֶר, מִשּׁוּם דְּרַלְמָא הוּא סוֹבֵר שְׁדוּקָא
 63 בְּעֲבוּדַת קִדְשֵׁים שְׁנַעֲשִׂית בְּפָנִים שְׁעִיקַר דִּין מַחֲשָׁבָה נֵאמַר בַּהּ, הוּא
 64 דְּאָמְרִינָן שְׁמוּעִילָה מַחֲשָׁבָה שֶׁל אַחַד לְפַסּוּל אֵת עֲבוּדַת הַשְּׁנִי, אֲבַל
 65 בְּמַעֲשָׂה הַנַּעֲשָׂה בְּחוּץ, לֹא אָמְרִינָן שְׁחַלָּה מַחֲשָׁבָה שֶׁל אָדָם זֶה עַל
 66 מַעֲשָׂה שֶׁל אָדָם אַחַר.
 67 עוֹד מְפַרְשֵׁת הַגְּמָרָא: רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעֶזֶר הַסּוֹבֵר שְׁמוּעִילָה
 68 מַחֲשָׁבָה הַמְּצַנִּיעַ לְחִיב מִשּׁוּם הוֹצֵאָה, אֵיִתָּה לִיָּה כְּשִׁיטָתוֹ דְּרַבִּי
 69 אֶלְעֶזֶר בְּעֲבוּדָה זֹוה, שְׁהִרִי הַשְּׁתָּא אִם בְּשַׁבַּת אָמְרִינָן שְׁמוּעִילָה
 70 מַחֲשָׁבָה הַמְּצַנִּיעַ, בְּעֲבוּדַת כּוֹכְבִים מִיְּבַעֲיָא – וְכִי צְרִיךְ לֹמַר שְׁחַלָּה
 71 מַחֲשָׁבָה הָעוֹבֵד כּוֹכְבִים עַל מַעֲשָׂה שְׁנַעֲשָׂה עַל יַדִּי הַיִּשְׂרָאֵל. הֵלֵא
 72 עֲבוּדָה זֹוה הִיא כַּעַץ עֲבוּדַת פְּנִים, שֶׁכֵּן חִיבָה הַתּוֹרָה בְּעֲבוּדָה זֹוה
 73 עַל אוֹתָן עֲבוּדוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּמִקְרָשׁ, וְעַל כֵּן יֵשׁ לְלוּמְדָה מְקִדְשִׁים,
 74 שֶׁכֵּשֶׁם שְׁבַקְדָשִׁים חַלָּה מַחֲשָׁבָה שֶׁל אִישׁ זֶה עַל עֲבוּדָה שֶׁל אִישׁ
 75 אַחַר, הוּא הַדִּין לְעֲבוּדָה זֹוה. אֲבַל רַבִּי אֶלְעֶזֶר הַסּוֹבֵר שְׁמוּעִילָה
 76 מַחֲשָׁבָה הַבְּעֵלִים בְּעֲבוּדָה זֹוה, לִיָּה – אִינּוּ מוֹכְרָח לְסוֹבֵר
 77 כְּשִׁיטָתוֹ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעֶזֶר הוֹצֵאָת שַׁבַּת. מִשּׁוּם דְּרַלְמָא הוּא
 78 סוֹבֵר שְׁדוּקָא בְּעֲבוּדַת כּוֹכְבִים הוּא דְּאָמְרִינָן שְׁמוּעִילָה מַחֲשָׁבָה שֶׁל
 79 זֶה לְעֲבוּדָה שֶׁל זֶה, מִשּׁוּם שְׁהִיא בְּעִינָן עֲבוּדַת קִדְשֵׁים הַנַּעֲשִׂית
 80 בְּפָנִים, כְּמְבִיאָר לְעִיל, אֲבַל בְּשַׁבַּת יִתְכּוּן שְׁאִין מוּעִילָה מַחֲשָׁבָה
 81 הַמְּצַנִּיעַ אֵלָא לְחִיב אוֹתוֹ עַצְמוֹ וְלֹא אָדָם אַחַר, מִשּׁוּם שְׁרַק מְלֹאכְתָּה
 82 מְחַשְׁבָּת אַפְרָה תּוֹרָה, וְהִיא מְלֹאכָה שְׁהַעוֹשָׂה אוֹתָהּ מִתְּכוּיִן לְעִשׂוֹת
 83 מְלֹאכָה גְּמוּרָה, וְכַשְׁאִין הַדַּבֵּר חֲשׁוֹב אֵצֵל הָעוֹשָׂה אִינּוּ מִתְּכוּיִן
 84 לְמִלְאכָה גְּמוּרָה.

הדרן עלך בית שמאי

85 פרק המישי - איזהו מקומן
 86 בפרק זה יבואר, היכן נעשית שחיטתם של הקרבנות, קבלת דמם
 87 והזאתו, ומה נעשה בבשרם.

משנה

89 מבררת המשנה: איזהו מקומן של זבחים – היכן המקום הראוי
 90 לעבודות הזבחים.
 91 המשנה מביאה כלל: קדשי קדשים, שהם חטאות ואשמות ועולות
 92 ושלמי ציבור, שחיטתן בצפון – בחלק העזרה הנמצא מצפון למזבח.
 93 המשנה מפרטת תחילה את דיני החטאות: פה החטאת ושעיר
 94 החטאת של יום הכיפורים, שחיטתן בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת
 95 בצפון, ודמן טעון היתה על המקום שבין הכדים – בין בדי הארון
 96 בקודש הקדשים, שיעמוד הכהן ביניהם ויזה מדם הפר וכן מדם
 97 השעיר כנגד עובי הכפורת, הזאה אחת למעלה כלפי חודה העליון,
 98 ושבע הזאות למטה כלפי חציו התחתון של עובי הכפורת, ועל
 99 הפרוכת שבפתח קודש הקדשים, שיעמוד בהיכל מול הפרוכת כנגד
 100 הארון מבחוץ ויזה אחת למעלה ושבע למטה, ועל מזבח הזהב
 101 שבהיכל, שיערב את דם הפר והשעיר וינגם על ארבעת קרנות
 102 המזבח ושבע הזאות על גגו. ואם לא עשה אפילו מתנה אחת מהן
 103 – מכל מתנות הדם הללו, מעבבת את הכפרה. שירי הדם שבכלי
 104 היתה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נתן אותם
 105 על יסוד המזבח, לא עבב את הכפרה.
 106 פרים הנשרפים – פר העלם דבר ופר כהן משיח שבשרם נשרף חוץ
 107 לשלושה מחנות, ושעירים הנשרפים – שעירי עבודה זרה, שחיטתן
 108 בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון היתה על
 109 הפרוכת – שיעמוד בהיכל מול הפרוכת כנגד הארון מבחוץ ויזה
 110 מדמם שבע פעמים, ועל ארבעת קרנות מזבח הזהב.

23 הוא, ואם יאמר ברישא 'וקיבול דמן בכלי שרת בצפון' יובן מזה שאת
 24 כל דמי קדשי הקדשים, אף דמיו של אשם מצורע, צריך לקבל בכלי
 25 בלבד, ואין שום קבלת דמים נעשית ביד. לפיכך שְׂיִירָה – שייר את
 26 דין קבלת הדם ולא הזכירו. וְכִיּוֹן שְׂדִינוּ של אשם מצורע הוא דְּלֹא
 27 סָגִי לִיה אֱלֹא בְּכָלִי – שלא די לקבל את דמו ביד אלא צריך לקבלו
 28 גם בכלי, הָדָר תְּנִיחָה – חזר ושנה להלן דין זה של קבלת הדם בכלי
 29 לגבי אשם מצורע. שכן דינו של אשם מצורע לקבל דמו ביד ובכלי,
 30 דְּתִנְיָא, נאמר בקבלת דמו של אשם מצורע (ויקרא יד כה) 'וְלָקַח הַכֹּהֵן
 31 מִדָּמָם הָאֲשָׁם', יָכוֹל תְּהִיָּה לְקִיחָה זו נעשית בְּכָלִי, כשאר קרבנות,
 32 תְּלִמּוּד לֹא־מִצְוֵה בַּמְצוּרָע (שם) 'וְנָתַן עַל תַּנּוּךְ אֵזֶן הַמִּשְׁחָה הַיְמָנִית וְעַל
 33 בְּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל בְּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית', הַקִּישׁ הַכְּתוּב אֵת קַבְלַת הַדָּם
 34 לְנִתְיָנוֹ, מֵה נְתִינָה זו על אוזנו ובהונותיו של המצורע נעשית
 35 בְּעֶצְמוֹ – בגופו) שֶׁל בְּהֶן, שְׁנוֹתֶיךָ עָלָיו אֵת הַדָּם בְּאֶצְבְּעוֹ, אָף
 36 לְקִיחָה זו נעשית בְּעֶצְמוֹ שֶׁל בְּהֶן, שְׁמֻקְבֵּל הַכֹּהֵן אֵת הַדָּם בְּכַפּוֹ. יָכוֹל
 37 אָף אֹתוֹ חֵלֶק מִדָּם אֲשֶׁם הַמְצוּרָע הַעֲתִיד לְהִזְרֹק לְמִזְבֵּחַ דִּינוֹ כֵּן,
 38 שִׁיקְבְּלוּ מִצְוָר הַבְּהֵמָה בְּכַפּוֹ, תְּלִמּוּד לֹא־מִצְוֵה בַּשְּׂחִיטָה אֲשֶׁם מִצְוֵרָע
 39 (שם יד יא) 'כִּי בְּחִטָּאת הָאֲשָׁם הוּא לְבָהֵן', הַקִּישׁ הַכְּתוּב אֲשֶׁם מִצְוֵרָע
 40 לְחִטָּאת, לְלַמֵּד שֶׁעֲבוּדוֹתֵיהֶם שׁוֹת, מֵה חִטָּאת מְעוֹנָה כְּלִי בְּקַבְלַת
 41 דְּמָה, אָף אֲשֶׁם טְעוֹן כְּלִי בְּקַבְלַת דְּמוֹ. אֶחָד מִקְבְּלוֹ בְּיָד וְאֶחָד מִקְבְּלוֹ
 42 מִצְוֵרָע שְׁנֵי כְּהֻנִּים מִקְבְּלִין אֵת דְּמוֹ, אֶחָד מִקְבְּלוֹ בְּיָד וְאֶחָד מִקְבְּלוֹ
 43 בְּכָלִי. וְהַ שְׂקִיבְלוֹ בְּכָלִי כֹּא לֹא אֶצֶל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן וְנֹתֵן מִן הַדָּם עַל
 44 קַרְנוֹתָיו, וְזֶה שְׂקִיבְלוֹ בְּיָד כֹּא לֹא אֶצֶל מִצְוֵרָע וְנֹתֵן מִן הַדָּם עַל תַּנּוּךְ
 45 אֹזְנוֹ הַיְמָנִית וְעַל בֹּדֵן יָדוֹ הַיְמָנִית וְבוֹהֵן רִגְלוֹ הַיְמָנִית.

1 ואם לא עשה אפילו מִתְּנֵה אֶחָת מֵהֶן, מְעַכְבֵּת אֵת הַכֹּפֶרֶה. שְׂיִירָה
 2 הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵף עַל יְסוֹד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, וְאִם לֹא נָתַן
 3 אוֹתָם עַל הַיִּסּוּד, לֹא עֵיכֵב אֵת הַכֹּפֶרֶה.
 4 אֱלֹו וְאֱלֹו – בין פר ושעיר של יום הכיפורים, ובין פרים ושעירים
 5 הנשרפים, אינם נאכלים אלא נִשְׂרָפִין אֶפְיֵת הַדָּשָׁן – בשרם נשרף
 6 בַּמָּקוֹם הַנִּקְרָא 'בֵּית הַדָּשָׁן' שְׁהִיָּה מִחוּץ לִירוּשָׁלַיִם.

נמרא

8 שנינו ברישא 'קדשי קדשים שחיטתן בצפון'. שואלת הגמרא: וְנִתְּנִי
 9 נְמִי בְּרִישָׁא 'וקיבול דמן בכלי שרת בצפון', שהרי אף דין זה שוה
 10 בכל קדשי קדשים. מיישבת הגמרא: כִּיּוֹן דְּאִיכָּא בְּכָלִי קַדְשֵׁי קַדְשֵׁי
 11 גַם אֲשֶׁם מִצְוֵרָע, דְּקִיבּוֹל דְּמוֹ בְּיָד הוּא – שיש בו דין לקבל את דמו
 12 בשעת השחיטה בכפו של כהן, שְׂיִירָה – שייר התנא את דין קבלת
 13 הדם בכלי שרת ולא שנוא ברישא, כי אם בהמשך הפרק כשביאר
 14 דינו של כל סוג של קדשי קדשים, אמר גם שקבלת דמו בכלי שרת
 15 בצפון.
 16 מַקְשָׁה הַגְּמָרָא: וְלֹא – וכי אשם מצורע אין בו דין לקבל דמו בכלי
 17 שרת, וְהָא קָתְנִי לָהּ בַּמְשָׁנָה לְקָמֵן (נד) לגבי אשם מצורע עצמו,
 18 'אֲשֶׁם נִזִּיר וְאֲשֶׁם מִצְוֵרָע וְכוּ' שְׂחִיטָתוֹן בְּצִפּוֹן וְקִבּוֹל דְּמֵן בְּכָלִי
 19 שְׂרָת בְּצִפּוֹן, ואם כן חזרת השאלה, מדוע לא אמר התנא ברישא,
 20 לְעִנְיָן כֹּל קַדְשֵׁי קַדְשֵׁי, שְׂקִיבּוֹל דְּמָם נַעֲשֶׂה בְּכָלִי שְׂרָת בְּצִפּוֹן.
 21 מִתְּרַצַּת הַגְּמָרָא: מְעִיקְרָא – בתחילת הפרק כשדיבר על הדין הכללי
 22 בְּקַדְשֵׁי קַדְשֵׁי, כְּכָר הַתְּנָא, הִרִי קִיבּוֹל דְּמוֹ שֶׁל אֲשֶׁם מִצְוֵרָע גַם בְּיָד

אגרות קודש

ב"ה, ט"ז טבת, תשי"ז

ברוקליו.

הו"ח אי"א נ"נ כו' מו"ה לוי יצחק שי'

שלום וברכה!

לאחרי הפסק הכי ארוך נתקבל מכתבו בו כותב ראשי פרקים מהשתתפותו בפעולות יום הבהיר
 י"ט כסלו גאולתנו ופדות נפשנו, ויהי רצון שתהי' זה התחלה טובה לפעולות מורחבות הן בכמות והן
 באיכות ובמיילא יתרבה ג"כ הרצון לכתוב שהידיעות אלו משמחים ומענגים את הנפש ומקיימים בכתיבה
 המצוה דואהבת לרעך כמוך, ויהי רצון שלא יסתפק בזה אלא ישפיע על כל אלה שיד השפעתו מגעת שגם
 הם יתנהגו כהנ"ל וכהוראת ימי חנוכה דאזלינן מנייהו שמוסיף והולך מיום ליום בנר ואור הבא משמן
 טהור משתשקע החמה (שמ"ר טו, ו) ועל פתח ביתו מבחוץ.

בברכה,

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר